

XXI.

Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.

Hoe gemakkelijker Uilenspiegel aan geld kwam, des te gemakkelijker hij het daarna ook verteerde. Nadat hij een heelen tijd rondgezworven had in Pommeren, waar hij de ongeletterde plattelandsbevolking veel goud- en zilverstukken uit de beurs wist te tooveren, trok hij naar Neurenberg, om daar zijn lusten eens bot te vieren. Een maand aan een

stuk voerde hij een leven van louter jolijt, afwisselend met dagen van zalig nietsdoen, tot hij dat ten slotte alweer beu werd en op een middel zon, om zich eens dapper te vermaaken ten koste van zijn medemenschen. Want het lag nu eenmaal zóó in zijn natuur, dat hij slechts werkelijk genoeg beleefde, wanneer hij anderen met zijn fratsen in het net liet vliegen.

Gedurende al die weken had hij gelegenheid genoeg gehad om de stad te leeren kennen tot in haar meest verborgen hoekjes en steegjes. Ook had hij opgemerkt, dat elken nacht de soldaten van de wácht, geharnast en gewapend, kwamen post vatten in een groot vertrek onder het stadhuis en dat ze daar dan gewoonlijk een rustig dutje deden.

Nu, aan soldaten had Tijn reeds sedert lang een broertje dood. Dus nam hij nog eens goed de omgeving op, ontdekte vlakbij de Graanmarkt een houten brug, die over de rivier naar een eenzaam straatje leidde, en kreeg al vrij spoedig een boosaardigen inval. Hij wachtte tot de avond viel en het voldoende duister was; toen brak hij een viertal planken uit de brug en wierp deze in het water. Daarna begaf hij zich naar het stadhuis, plaatste zich nabij het raam van het vertrek, waar de wachtsoldaten als naar gewoonte een uiltje vingen, en begon te tieren en te schelden, dat hooren en zien vergingen.

De soldeniers, plots uit hun slaap opgeschrikt, dachten met een dronkaard te doen te hebben en vlogen ijlings naar buiten om hem bij den kraag te vatten. Tijn, die zich daaraan verwachtte, nam natuurlijk de vlucht en sloeg vastberaden de richting der Graanmarkt in, met zijn achtervolgers op de hielen. Spoedig was hij op de brug, vermeed de plaats waar hij de planken had afgebroken, door langs de leuning te kruipen en kwam aldus behouden aan de overzijde van de rivier. Eenmaal daar, keerde hij zich rustig om en riep zijn achtervolgers met luide stem toe:

— Waar blijft ge nu, bullebijters? Booswichten! Laffe kerels! Zijt ge dan niet moedig genoeg om Tijn Uilenspiegel bij de lurven te vatten?

Als de toesnellende soldaten dat hoorden, liepen ze

stormenderhand de brug op en wilden allen het eerst bij den spotter zijn, om zich over de smadelijke beledigingen te wreken. Slecht bekwam het hun ! Eén voor één vielen de zwaar gekleede manschappen in 't water, bezeerden zich daarbij jammerlijk en brulden als bezetenen van pijn en angst. Ondertusschen stond Tijn daar ergens in 't duister te grijnslachen en riep :

— Waar blijft ge dan toch, dapper krijgsvolk ? Of hebt ge soms verkozen een frisch bad te nemen ? Waarom dan zoo hard geloopt, daareven ? Voor een bad hadt ge toch tijd tot morgen vroeg, zou ik denken !

Zoo eindigde dit avontuur met een gebroken been voor een der wachtsoldaten, een deerlijk gekneusden arm voor een tweeden, een bloedenden neus voor een derden en een nat pak voor allen, die aan de wilde jacht hadden deelgenomen. Als naar gewoonte achtte Uilenspiegel het daarna raadzaam, zijn tent maar ergens anders te gaan optrekken. Soldaten zijn nogal tuk op hun eer, meende de schalk. Ze kunnen wel eens tegen een mop, maar niet als deze van een burger komt en vooral niet wanneer ze daarbij hun pluimen en hun waardigheid inschieten.

Nu, voor een mop was het ditmaal toch wel een bijzonder leelijke geweest. Die zou voorzeker niemand heel licht verteerd hebben !

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

E. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102